

СПІЙМАЙ ПТИЦЮ ЩАСТЯ!..

"ЗОЛОТА ОСІНЬ СЛАВУТИЧА": ДЕСЯТА ЗУСТРІЧ

Ювілейний фестиваль, навколо якого так довго оберталися вагання, відбувся!

Відбувся без зайвого галасу і метушні. Де в чому порядковому і буденно. Проте, як завжди, в цілому з чималим зарядом молодих емоцій і завзяття. І... з подвійним вибухом залпів кольорового салюту — під час відкриття і закриття свята.

Десята сесія юних митців і журналістів преси та телебачення збирає близько 600 учасників з України, Росії, Білорусі, Болгарії, Грузії... Україна представлена від Сходу до Заходу, Росія — від Карелії до Краснодару... Тільки юнацькі ЗМІ делегували для участі у фестивалі перегонах більше трьох десятків команд. Господарі цього разу побили всі власні і загальнофестивальні рекорди щодо представництва у конкурсі преси — вісім шкільних команд! Зате жодної славутицької команди не було представлено у телекастингові: хлопці й дівчата відомого колективу "Від ліхтаря" повиростали аж до претензій на професійну діяльність, а нова генерація ще не стала на крило...

Проте для участі в конкурсі потрібно літати. І в прямому, і в переносному сенсі. До конкурсних завдань, розвішаних над сценою міського Палацу дитячої та юнацької творчості у вигляді паперових птахів, слід було дотягтися, а за браком високого зросту — й дострибнути. Стриб — і маш завдання на тему "Четверта влада". Хлоп по надувній кульці — і визначено жанр: репортаж.

Стриб, стриб, стриб...

Хлоп, хлоп, хлоп...

Конкурсні птахи приборкувались сильцями бажання і надій.

Але молоде завзяття не вщухає. Хочеться додаткових завдань?

Одержуйте! Шість спеціальних тем від ДСП "Чорнобильська АЕС" із спецпризами.

Коли добровольці від журналістики витягали станційні теми, мене обсідали сумніви: чи під силу юним розібратися в складних проблемах зняття АЕС з експлуатації, перетворення об'єкта "Укриття" в екологічно безпечну систему, соціального захисту працівників ЧАЕС і жителів Славутича, не заблукати у перспективах розвитку атомної енергетики України?..

Та юний журналіст відрізняється від решти своїх перевесників найперше, мабуть, тим, що готовий відчайдушно взятися за вивчення будь-якої найскладнішої проблеми. І поки майбутні майстри пера, фото- і відеозйомок шукають шляхи до конкурсного успіху, фестиваль блискавично розкручує спіраль інших подій.

Урочисте відкриття на Центральному майдані. Виступи міського голови Володимира Удовиченка, директора Чорнобильської АЕС Юрія Неретіна, голови станційного профкому Євгена Козлова... Емоційні, щирі слова рясніють добротою, доброзичливістю, гостинністю і надією, що Міжнародний фестиваль дитячої творчості, телебачення і преси "Золота осінь Славутича" житиме і через двадцять, і через тридцять років...

Ризиковані як на нинішню несталу економічну ситуацію заяви? Та за плечима організаторів і меценатів — десять років поступу і позитивного досвіду.

Кольорове братання "Дай руку мені!" Різнобарвні відбитки сотень долонь — на полотні. Традиція, народжена "Золотою осінню Славутича" і навіть колись підхоплена одним із центральних каналів України.

Газетний вернісаж, майстер-класи журналістського цеху. Презентації економічного форуму, товарів і послуг славутицьких виробників, бізнес-школи.

Вечір українсько-болгарської дружби. Відвідини постійнодіючої експозиції "Чорнобильська АЕС на зламі тисячоліть".

Концерти, концерти...

Між фестивалними діловими і розважальними заходами учасники змагальних програм поступово просуваються до фінішу. До журі надходять нові і нові роботи. Мені як учасникові журі преси доводилось у числі перших читати випуски конкурсних газет.

Не знаю, чи випадковість, чи знак долі: одразу до рук потрапили "Бивни" (команда Херсона). Газета скомпонована з відверто професійним підходом, з вигідною подачею домашнього завдання ("Школа життя: 10 років і мало не видається") та конкурсної роботи ("Скільки вартує журналіст. Відкритий лист"). Як з'ясувалося, у фестивальному випуску херсонці застосували свою традиційну газетну модель і таким чином заощадили час на макетуванні і обмірковуванні задумів. До того ж жанр відкритого листа у них завжди присутній на першій сторінці. А тут конкурсне завдання влучило просто в десятку. Сильним, як відомо, завжди щастить. Зрештою сьогодні лідерство в журналістиці визначає часто-густо не індивідуальність, а грамотний індустріальний підхід (натиск "Великого прання!"). Журі віддало Гран-прі фестивалю саме херсонцям.

Особливо цікаво було мені читати матеріали на "чорнобильські" теми. Бо відверто скажу: для виконання вони були найважчими. І школярі не спасували.

Досить оригінальне мислення демонструє Аня Мамаєва (газета "Х-клас", Київ), розмірковуючи над перспективами розвитку атомно-енергетичної галузі в Україні (операція "Уран"). Аргументи підкріплюються конкретними статистичними цифрами. Без атомної енергетики не обійтись, тільки треба гаранту-

вати її безпеку — доходить висновку авторка.

Чернігівський "Перекресток" включився в операцію "Укриття-2". Які б кроки здійснили юні чернігівці, коли б їм доручили проектування нового безпечного конфайнмента? Проблема складна, і при її вирішенні журналісти не легковажать, спираються на світовий досвід. До такого підходу закликають і "зелену" громадськість, спростовуючи по ходу розповіді безпідставні чутки про буцім-то якісь події в "саркофазі".

Обом командам зрештою присуджено перші спеціальні призи ДСП "Чорнобильська АЕС".

Другі спецпризи здобули команди газети "Міст-М", Київ (за успішну участь в операції "Репортер": п'ять запитань, які хочеться задати міністру палива та енергетики) і фотостудія "Данко", Чернігів, керівник В. Івкін (за активну участь в операції "Екологічний десант").

Треті спецпризи присуджено двом командам Славутицької загальноосвітньої школи № 3 — "Слово" і "Точка зору" (за ініціативу, виявлену під час операцій "Зелена галявина" та "Турбота").

У конкурсі фотожурналістів Гран-прі вибороло агентство "Юн-прес" (Київ).

Серед телевізійників перемогли команди "Школярський дім", Желізногорськ (виконання домашнього завдання), та "Епатаж", Миколаїв (виконання конкурсного завдання).

Лауреатськими медалями та дипломами "Золотої осені Славутича" відзначено велику групу теле- і фотожурналістів, газетярів, представників дитячого сценічного мистецтва.

Прощавай, фестивалю! Будь не останнім!

Віктор КАПУСТА, член журі "Золотої осені Славутича-2003"